

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy CITY STADE w kolorach czerwonym i białym – unijny znak towarowy nr 11 945 581

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lutego 2023 r. w sprawie R 179/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia unijnego znaku towarowego CITY STADE nr 11 945 581 dla wszystkich towarów;
- tytułem ewentualnym, po stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji, przekazanie sprawy Drugiej Izbie Odwoławczej EUIPO celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie właściciela znaku kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniami przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2023 r. – VZ/Parlament

(Sprawa T-223/23)

(2023/C 223/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: VZ (przedstawiciel: adwokat J.-M. Benítez de Lugo Guillen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącej Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2023 r. i decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2023 r., uznających za nękanie psychiczne zachowanie skarżącej wobec jej trzech asystentów parlamentarnych, za co skarżąca ukarano: a) utratą prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres pięciu dni oraz czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres pięciu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego A); b) czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres piętnastu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego B); c) utratą prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres dziesięciu dni oraz czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres dziesięciu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego C;
- stwierdzenie nieważności wszelkich aktów poprzedzających, powiązanych lub będących konsekwencją sankcji nałożonych na skarżącą;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niedochowania terminów proceduralnych poprzez naruszenie art. 4.2 i 11.1 decyzji Prezydium z 2 lipca 2018 r. w sprawie funkcjonowania Komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego, oraz trybu rozpatrywania tych skarg.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony, skutecznej ochrony sądowej, równości broni i dostępu do akt, w oparciu o art. 41, 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do domniemania niewinności, w oparciu o art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2023 r. – Mylan Ireland/Komisja

(Sprawa T-227/23)

(2023/C 223/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck i M. Van Nieuwenborgh, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 17 marca 2023 r. [sygn. SANTE.DDG1. B.5/AL/mmc (2023) 2914698], a także wszystkich późniejszych decyzji w zakresie, w jakim utrwalają one lub zastępują tę decyzję, w tym wszelkich działań regulacyjnych w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnień Komisji i nadużycia przez nią władzy poprzez zmianę lub cofnięcie – w drodze ww. decyzji z dnia 17 marca 2023 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) – wydanego na rzecz skarżącej pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ zaskarżona decyzja jest pozbawiona podstawy prawnej i narusza prawo skarżącej do bycia wysłuchaną wynikające z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia traktatów lub jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z ich stosowaniem:
 - w zaskarżonej decyzji Komisja błędnie stosuje prawo, ponieważ popełnia błąd w odniesieniu do zakresu kontryktoryjnego wyroku Trybunału z dnia 16 marca 2023 r., Komisja i in./Pharmaceutical Works Polpharma (od C-438/21 P do C-440/21 P, EU:C:2023:213), i pomija kontrolę Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi;
 - zaskarżona decyzja narusza prawo do obrony i prawo do sprawiedliwego procesu wynikające z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ obecnie w toku jest kilka spraw, których stroną jest skarżąca (T-730/20, T 279/22 i T 268/22);
 - zaskarżona decyzja narusza pewność prawa;
 - zaskarżona decyzja narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej, w tym szereg obowiązków wobec władz publicznych, producentów, dostawców, przedsiębiorstw transportowych i szpitali w zakresie dostarczenia produktów na bazie generycznego fumaranu dimetylu, a także wobec pacjentów;
 - zaskarżona decyzja narusza prawo własności zapisane w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.